

Arrest

nr. 96 924 van 12 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Arabische sjiïet te zijn, afkomstig uit Al-Khadimiyah (Bagdad). U verklaart dat u sinds begin 2008 een eigen kapperszaak hebt in Khadimiyah recht tegenover het kantoor van het Mehdi-leger van Muqtada Al-Sadr. Vanaf begin 2011 zou de afgesplitste groepering van het Mehdi-leger, Asaeb Ahl Al-Haq, de plaats in het kantoor hebben ingenomen. Zij zouden u regelmatig hebben aangesproken over uw alcoholgebruik. Zij zouden u meermaals geadviseerd hebben om te stoppen met alcohol te drinken. In augustus 2011 zouden twee van uw vrienden uit Adhamiyah naar uw kapsalon zijn gekomen. Op dat moment zouden ook twee leden van Asaeb Ahl Al-Haq in uw kapsalon hebben gezeten. Na het bezoek van uw vrienden zouden de leden van Asaeb Ahl Al-Haq u gevraagd hebben om een nieuwe afspraak te maken met uw vrienden

uit Adhamiyah zodat zij hen konden kidnappen omdat uw vrienden soenniet waren. U verklaart dat u uw vrienden waarschuwde dat ze niet meer moesten langskomen bij u. Vanaf dat moment zou u zich tegen de leden van Asaeb Ahl Al-Haq hebben gekeerd door hen geen knipbeurten meer te geven. U verklaart dat u steeds zei dat u geen tijd had. Op een gegeven moment zouden 3 personen van Asaeb Ahl Al-Haq, waarvan u er 1 kende, naar uw winkel zijn gekomen. U verklaart dat u op dat moment alcohol aan het drinken was. Zij zouden u gezegd hebben dat u met hen mee moest gaan naar hun kantoor op verzoek van de sjeik. U zou niet zijn meegegaan met hen. Vier dagen later, op 27 oktober 2011 vond u een dreigbrief in uw winkel waarin staat dat u een laatste waarschuwing krijgt. U verklaart dat u toen heel bang werd en dat u besloot het land te verlaten. U verbleef nog 3 dagen bij uw oom. Daarnaast verklaart u dat u met meerdere vrouwen een seksuele relatie had in Irak, maar dat u tot op heden nog niet betrappt was en bijgevolg nog geen problemen hebt gehad. U stelt Khadimiyah verlaten te hebben op 30 oktober 2011 vanuit het huis van uw oom. U reisde tot in Zakho (Irak) waar u 5 dagen in een hotel verbleef. Vanuit Zakho reisde u per vrachtwagen verder naar Turkije waar u aankwam op 7 november 2011. Op 24 november 2011 verliet u Turkije richting België. In België kwam u aan op 1 december 2011 en diende u dezelfde dag nog uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 23.10.2007, uw nationaliteitsbewijs, een kopie van uw woonstkaart, uitgereikt op 12.09.2007, twee betalingsformulieren van bestellingen die dateren van 8.07.2011 en 28.09.2011, drie huurcontracten van de voorbije jaren, een foto en een dreigbrief.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de vervolgingsfeiten waarmee u in Irak geconfronteerd zou zijn. Zo dient er in eerste instantie opgemerkt te worden dat het gedrag dat u gesteld zou hebben in Irak niet te verenigen valt met de algemene situatie in Irak. U leek zich immers duidelijk bewust van de gevaren waarmee personen die alcohol drinken in aanraking komen. Een goede vriend van u zou immers vermoord zijn omdat hij alcohol dronk in dezelfde periode dat de leden van Asaeb Ahl Al Haq zich in het kantoor tegenover uw winkel vestigden. Daarnaast verklaart u dat wanneer iemand de regels overtreedt, ze hem eerst waarschuwen en als hij niet gehoorzaamt of als hij het niet accepteert, daarna hebben ze geen sympathie en wordt die persoon onmiddellijk vermoord met een geluidsdemperpistool. U verklaart dat u al veel verhalen hebt gehoord over mensen die vermoord werden omdat ze niet gehoorzaamden aan de islamitische regels die zijn opgelegd. Daarnaast verklaart u dat wanneer ze iemand vinden met alcohol, dat die persoon een doelwit wordt (gehoorverslag CGVS, p. 10-11, 18). Aangezien u wel degelijk goed op de hoogte lijkt te zijn van de algemene houding tegenover alcoholgebruik en het gevaar waarmee alcoholdrinkers geconfronteerd kunnen worden, is het ongeloofwaardig dat u dergelijk gedrag zou stellen waarmee u uw leven in gevaar zou brengen. Met het gedrag dat u stelt, wordt bedoeld dat u tegen de leden van Asaeb Ahl Al-Haq zegt dat u niet religieus bent, dat u zichtbaar alcohol dronk en dat u het normaal vond dat u dat deed, omdat u een vrij persoon bent (gehoorverslag CGVS, p. 17-18, 20-21). U voerde bovendien meermaals openlijk discussies met milities die alcoholgebruik compleet afkeuren en zwaar bestraffen. Gezien feit dat u weet wat de gevaren zijn en u daarbij uw leven continu op het spel zet door onder andere uw gordijnen niet altijd te sluiten wanneer u in uw winkel drinkt en gewoon toe te geven dat u alcohol drinkt, lijkt het volkomen onwaarschijnlijk dat u telkens opnieuw risico's zou nemen door zichtbaar alcohol te blijven drinken. Ook al verklaart u na een tijdje dat u wel steeds uw gordijnen sloot wanneer u alcohol dronk en dat deze leden van Asaeb Ahl Al-Haq de volgende dag de geur van alcohol in uw winkel roken, toch dient hier opgemerkt te worden dat u aanvankelijk meermaals verklaart dat zij 's nachts **zagen** dat u alcohol dronk in uw winkel en dat u **soms** uw gordijnen sloot (gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaart zelfs dat u zichtbaar alcohol dronk, dat u het voor hen niet verborg en dat daar geen probleem mee is (gehoorverslag CGVS, p. 22). Aangezien u even later op uw eerste verklaringen terugkomt door te zeggen dat u wel steeds uw gordijnen sloot (gehoorverslag CGVS, p. 22) – wat niet blijkt uit uw eerdere verklaringen –, kan er ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen over uw openlijk alcoholgebruik. In uw situatie kan er des te meer verwacht worden dat u bijzonder voorzichtig bent aangezien uw winkel waar u steeds alcohol dronk zich recht tegenover het kantoor van Asaeb Ahl Al-Haq bevindt (gehoorverslag CGVS, p. 10). U was zich dus maar al te goed bewust van het gevaar.

Verder dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk een (veelvuldig) alcoholgebruiker te zijn, zoals u verklaart. U verklaart immers dat u wekelijks 2 tot 4 keer een viertal pintjes per avond dronk (gehoorverslag CGVS, p. 23). Er kan dan ook van u verwacht worden welk bier u dronk. U verklaart in dit verband dat u steeds het Turkse bier van het merk 'Wodka' dronk (gehoorverslag CGVS, p. 22). Hier dient echter opgemerkt te worden dat er in Turkije, noch in een

ander land, een biersoort bestaat die 'Wodka' heet. Wanneer u gevraagd werd wat 'Wodka' is, antwoordt u dat het een biersoort is (gehoorverslag CGVS, p. 27). U werd eveneens gevraagd met welk Belgisch bier het te vergelijken valt. Na enige aarzeling, komt u op het woord Jupiler, een biersoort die u onlangs in de reclame had gezien (gehoorverslag CGVS, p. 23). Wodka is echter een bekende sterkedrank en geen biersoort. U verklaart daarnaast eveneens dat het bier dat u dronk een alcoholpercentage van ongeveer 50% had (gehoorverslag CGVS, p. 23), iets wat volkomen onmogelijk is voor bier. Aangezien u jarenlang deze soort bier gedronken zou hebben, kan er worden verwacht dat u klaar en duidelijk weet wat voor bier u dronk. Aangezien u dit essentieel deel in uw leven – zoals blijkt uit uw verklaringen – niet kan beter kan beschrijven, lijkt het compleet ongeloofwaardig dat u alcohol dronk. U verklaart verder dat u te druk bezig was met uw kapperszaak en dat u daarom de naam van het andere Duitse bier dat u dronk niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 24). Aangezien u sinds jaren meermaals per week alcohol dronk, kan er worden verwacht dat u wel weet wat de naam is van het bier dat u drinkt. Van iemand die graag bier drinkt en in een land terecht komt met een overvloed aan bieren, kan er verder verwacht worden dat deze wel enkele biersoorten kan opnoemen. Gezien uw lange aarzeling bij het bedenken van 1 naam en uw gebrekkige kennis over het bier dat u dronk in Irak, komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uzelf als fervent bierdrinker ernstig in het gedrang. Er kan aldus evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die daar het gevolg van waren.

Voorts dient er gewezen te worden op het feit dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u gevaar loopt. De personen die u zouden hebben vervolgd hebben u immers al die tijd dat zij wisten dat u alcohol dronk met rust gelaten. Zij zouden regelmatig discussies met u gevoerd hebben, maar daar zou het ook bij gebleven zijn. Het is echter eigenaardig dat deze strenge islamitische groepering u wel zomaar uw gang zou laten gaan, terwijl anderen bij de kleinste overtreding het met hun leven moeten bekopen. Het feit dat u openlijk alcohol zou hebben gedronken en dit niet verborgen hield, strookt dan ook geenszins met de algemene situatie zoals hierboven reeds werd aangetoond. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat u enkel en alleen in ruil voor gratis kleine knipbeurten aan de leden van Asaeb Ahl Al-Haq (want bij een volledige knipbeurt betaalden ze wel) door hen allemaal met rust gelaten zou worden (gehoorverslag CGVS, p. 13). Daarbij dient er gewezen te worden op het feit dat het in de dreigbrief enkel en alleen een laatste waarschuwing betreft (vertaling in gehoorverslag CGVS, p. 15). Nergens uit deze brief blijkt dat u – indien u zich naar deze waarschuwing schikt en uw gedrag zou aanpassen – iets zou overkomen. Het is dan ook eigenaardig dat u pas schrik krijgt bij het zien van deze waarschuwingsbrief (gehoorverslag CGVS, p. 25-26) en niet bij de eerdere discussies waarbij u genoeg lef hebt om tegen hun mening in te gaan of op het moment dat uw vriend of andere mensen werden vermoord omwille van dezelfde redenen (gehoorverslag CGVS, p. 17, 25). U verklaart in dit verband dat zij voordien enkel adviezen gaven en dat zij zich pas strenger begonnen te gedragen ten opzichte van u toen u hen niet meer in uw kapperszaak binnen liet (gehoorverslag CGVS, p. 20-22). U verklaart dat een advies niet hetzelfde is dan een waarschuwing (gehoorverslag CGVS, p. 25). Zij zouden u nochtans gezegd hebben dat het verboden is om alcohol te drinken (gehoorverslag CGVS, p. 19). Hieruit blijkt evenwel dat zij u bewust wilden maken van uw overtredingen. Nochtans kan er van iemand die zo nauw in het oog gehouden wordt door Asaeb Ahl Al-Haq verwacht worden dat deze op meer discrete wijze omspringt met zaken die volgens de milities indruisen tegen het geloof. Wat betreft de bedreigingen waarmee u geconfronteerd zou zijn, kan er worden opgemerkt dat het eigenaardig is dat drie personen plots 's nachts naar uw winkel zouden komen om u te overhalen mee te komen naar hun kantoor en dat zij u zomaar zouden laten gaan wanneer u dit weigert (gehoorverslag CGVS, p. 21). Zij hadden immers genoeg tijd om u overdag aan te spreken. Het is verder bevreemdend dat zij u vervolgens vier dagen met rust laten om u dan plots via een brief een laatste waarschuwing te geven. Wat betreft deze dreigbrief dient er verder opgemerkt te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat dergelijke documenten gemakkelijk op de illegale markt te verkrijgen zijn. De authenticiteit ervan kan dan ook ernstig in vraag worden gesteld. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u alcohol zou hebben gedronken – en al zeker niet op die zichtbare manier zoals u verklaart – kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalt.

Wat betreft het andere element dat u aanhaalt, maar waardoor u tot op heden nog geen concrete problemen hebt ondervonden, dient er opgemerkt te worden dat ook hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Het betreft hier uw verklaringen omtrent de verschillende vrouwen waarmee u een seksuele relatie zou hebben gehad. Zo dient er in eerste instantie opgemerkt te worden dat het onwaarschijnlijk is dat vrouwen hun huis zomaar kunnen verlaten om 3 uur 's nachts om met u de liefde te bedrijven in uw winkel. In een land als Irak is het ongebruikelijk dat een vrouw zich zo laat alleen op straat begeeft. Het is verder ongeloofwaardig dat zoveel vrouwen zich in dergelijke positie durven verwickelen waarbij de kans op ontdekking kan leiden tot hun dood, zoals u zelf verklaart (gehoorverslag CGVS, p. 28). Dat is des te meer het geval in uw situatie gezien het feit u recht tegenover het kantoor woont van Asaeb Ahl Al-Haq, de militie die alle overtredingen ernstig bestraft. Wat betreft uw verklaringen hierover dient er nog gewezen te worden op enkele tegenstrijdigheden die

de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover in het gedrang brengt. Zo verklaart u in eerste instantie dat de laatste vrouw waarmee u een seksuele relatie had R.(...) N.(...) was (gehoorverslag CGVS, p. 6), terwijl u even later verklaart dat u voor het laatst een relatie had met een zekere K.(...) (gehoorverslag CGVS, p. 28). Daarnaast dient er gewezen te worden op het feit dat u eerst verklaart dat u het altijd in uw winkel deed en dat u soms naar het huis van deze vrouwen ging (gehoorverslag CGVS, p. 28) terwijl u later verklaart dat u het niet vaak in uw winkel deed en dat u het alleen in uw winkel deed als zij het niet bij hun thuis wilden doen (gehoorverslag CGVS, p. 28). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen in combinatie met de elementen die hierboven reeds werden besproken, zorgen er dan ook voor dat er aan uw vluchtrelaas over de hele lijn geen enkel geloof kan worden gehecht. Er zijn dan ook geen redenen voor handen om aan te nemen dat u een risico loopt vervolgd te worden in de zin van de Conventie van Genève.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden

van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Irak wordt niet betwist. De huurcontracten van uw kapsalon, de foto en de twee aankoopbewijzen tonen aan dat u een kapsalon had, hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. De dreigbrief werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Het blijkt volgens verzoeker duidelijk en ontegensprekelijk uit zijn asielrelaas dat zijn problemen in zijn land van herkomst hun oorsprong vinden in het veelvuldig gebruik van alcohol en buitenhuwelijkse relaties met vrouwen. Verzoeker heeft tijdens het interview uitdrukkelijk verklaard dat hij goed op de hoogte is van de algemene houding in Irak ten opzichte van alcohol en het gevaar waarmee alcoholdrinkers geconfronteerd kunnen worden. Hoewel het vanuit religieuze motieven streng wordt verboden, is alcoholgebruik echter een vaak voorkomend fenomeen en is alcohol vrij makkelijk te verkrijgen op de zwarte markt. Verzoeker stelt dat hij in het algemeen preventieve veiligheidsmaatregelen nam, hetgeen niet belette dat hij met bepaalde mensen in discussie ging over de principiële toelaatbaarheid van alcohol. Verzoeker werd in verwarring gebracht door de vragen naar de types alcohol en hun alcoholpercentage, waardoor hij het hoge alcoholpercentage van jenever toeschreef aan bier. Bovendien is het etiket op geïmporteerde flessen in Irak geschreven in een taal die verzoeker niet begrijpt. Het feit dat verzoeker uit een land met een strenge religieuze moraal afkomstig is, sluit niet uit dat een relatief grote groep mensen zich hiertegen verzet en er een lossere moraal op nahoudt, zoals hij zelf. De plaats van verzoekers seksuele contacten was wisselend, afhankelijk van de omstandigheden, waardoor de commissaris-generaal hier niet kon besluiten tot een tegenstrijdigheid. Dat verzoeker niet alle vragen tot in het kleinste detail kon beantwoorden impliceert niet dat het asielrelaas als zodanig ongeloofwaardig zou zijn. Bovendien komt het relaas als duidelijk doorleefd naar voren. Verzoeker geeft ook aan tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal een groot aantal details te hebben verstrekt betreffende de problemen die aan de basis lagen van zijn vertrek uit Irak.

Verzoeker stelt voorts dat hij alle redelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen tot ondersteuning van zijn asielrelaas, en het Commissariaat-generaal dient naast de neergelegde documenten de asielaanvraag van verzoeker te beoordelen in het licht van zijn afgelegde verklaringen, die -aldus verzoeker- in zijn geheel bekeken coherent en plausibel zijn en die overeenstemmen met feiten die welbekend zijn over het land van oorsprong. Bijgevolg is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Zelfs zonder documenten moet het mogelijk zijn om op basis van de mondelinge verklaringen te worden erkend. Het blijkt volgens verzoeker duidelijk en ontegensprekelijk uit zijn asielrelaas dat zijn problemen in het land van herkomst hun oorsprong vinden in zijn veelvuldig alcoholgebruik en buitenhuwelijkse relaties met verschillende vrouwen. Aangezien de vermoedelijke daders nog steeds in Irak verblijven, is er geen reden om aan te nemen dat verzoeker geen gegronde reden voor vrees dient te hebben bij terugkeer naar zijn land.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt afkomstig te zijn uit Bagdad en heeft bij de indiening van zijn aanvraag tot asiel uitdrukkelijk verklaard dat zijn leven in gevaar is. Verzoeker geeft vooreerst een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus. Vervolgens wijst hij op de voortdurende mensenrechtenschendingen in Irak. Hij stelt dat de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen, waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is. Volgens verzoeker is uitwijken naar een andere regio binnen Irak evenmin een optie aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is. Deze situatie blijft tot op de dag van vandaag voortduren en is een algemeen bekend gegeven zodat ook het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hiervan op de hoogte dient te zijn, aldus verzoeker. Ter staving van zijn betoog citeert verzoeker een aantal passages uit internetartikelen van Amnesty International waarin de actuele situatie in Irak wordt beschreven. Verzoeker meent dat hieruit duidelijk en ontegensprekelijk blijkt dat wanneer

hij zou terugkeren naar Irak, er een reëel risico is op ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van de lokale autoriteiten kan, of wegens dat risico, wil stellen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Hij herhaalt zijn uiteenzetting zoals verwoord onder het tweede middel, namelijk dat voortdurende schendingen van mensenrechten in Irak trieste realiteit zijn, dat de lokale autoriteiten niet bij machte zijn op te treden tegen de gewapende conflicten en aanslagen waarvan ook de burgerbevolking het slachtoffer is, dat uitwijken naar een andere regio binnen Irak evenmin een optie is aangezien het land op politiek en militair vlak onstabiel is en dat deze situatie tot op de dag van vandaag blijft voortduren. Verzoeker stelt dat hij door de afwijzing van zijn asielaanvraag de facto wordt gedwongen het Belgisch grondgebied te verlaten, waardoor hij zich zou blootstellen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen in Irak, waardoor artikel 3 EVRM wordt geschonden.

In een vierde middel voert verzoeker de gezamenlijke schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, *“zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”*. Verzoeker geeft desbetreffend een theoretische uiteenzetting en stelt dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en dienvolgens de bestreden beslissing niet kunnen dragen. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de beslissing niet zorgvuldig werd voorbereid zodat het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

2.3. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas dat hoofdzakelijk gebaseerd is op zijn vermeende alcoholgebruik. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker desbetreffend tegenstrijdige en ronduit ongeloofwaardige verklaringen aflegt. Zo verklaart verzoeker dat een vriend van hem omwille van dronkenschap vermoord werd door Asaeb Ahl Al Haq in dezelfde periode dat deze militie zich vestigde in het kantoor tegenover zijn kapperszaak. Verzoeker stelt dat deze milities heel streng zijn en, weliswaar na een waarschuwing, mensen die de regels overtreden vermoorden (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 10, 11). Verzoeker verklaart tevens te weten dat er een speciale “bond” is niet zo ver van hun kantoor die mensen die alcohol drinken martelen, ophangen of doodschieten (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 22). Het is dan ook niet geloofwaardig dat verzoeker zich aan een dergelijk groot risico zou blootstellen door vaak openlijk tegen de leden van deze militie, die hun haar lieten knippen in zijn kapsalon, te zeggen dat hij niet religieus is, alcohol drinkt en dat hij dit normaal vindt omdat hij een vrij persoon is (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 17-20). Bovendien verklaart verzoeker tot tweemaal toe dat deze milities konden zien hoe hij alcohol dronk in zijn winkel (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 20 en 21). Zo verklaart verzoeker zelfs expliciet dat hij zichtbaar dronk, dat niet voor de milities verborg en dat daar geen probleem mee is (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 22). Het is dan ook niet aannemelijk dat zij nog naar hem kwamen omdat zij hem wouden betrappen op het drinken van alcohol om zo een bewijs te hebben om hem te doden of te martelen (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 21). Overigens spreekt verzoeker zichzelf tegen door te stellen dat hij steeds de gordijnen sloot wanneer hij alcohol dronk, terwijl hij eerder stelde dat zij hem zagen drinken in zijn winkel en dat hij soms het gordijn sloot (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 20 en 22). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij voorzichtig te werk ging, maar dat dit niet wegneemt dat hij met bepaalde mensen in discussie ging over de principiële toelaatbaarheid van alcohol, stelt de Raad vast dat dit geen afdoende verklaring is.

Verzoeker verklaart immers zelf dat deze milities enorm streng zijn en genadeloos optreden tegen alcoholgebruikers, waardoor geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker dergelijke discussies met hen zou voeren.

Wat betreft de bedreigingen waarmee verzoeker geconfronteerd zou zijn, is het evenmin geloofwaardig dat drie personen plots 's nachts naar verzoekers winkel zouden komen om hem te overhalen mee te komen naar hun kantoor en dat zij hem zomaar hebben laten gaan wanneer hij weigerde mee te komen (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 21). Niet alleen hadden zij genoeg tijd om verzoeker overdag aan te spreken, het is ook niet aannemelijk dat zij verzoeker vervolgens vier dagen met rust lieten om hem dan plots via een brief een laatste waarschuwing te geven (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 21). Een dergelijke *modus operandi* ontbeert alle geloofwaardigheid.

Met de algemene beweringen dat hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een groot aantal details heeft verstrekt, dat het feit dat hij niet alle vragen tot in het kleinste detail wist te antwoorden niet impliceert dat zijn asielrelaas als ongeloofwaardig dient te worden beschouwd en dat zijn asielrelaas als duidelijk doorleefd naar voren komt, slaagt verzoeker er niet in de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aan te tonen.

Waar verzoeker aanvoert dat het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van het dossier van verzoeker geen valabel argument is om de asielaanvraag te verwerpen en dat zelfs zonder documenten het mogelijk moet zijn om op basis van de mondelingen verklaringen te worden erkend, wordt opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondermijnd door de verklaringen die hij aflegt omtrent de verschillende vrouwen waarmee hij een seksuele relatie zou hebben gehad. Zo is het op zich reeds ongeloofwaardig dat vrouwen zich 's nacht alleen op straat zouden begeven en zich zouden blootstellen aan het risico gedood te worden (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 28), des te meer omdat verzoekers kapsalon zich tegenover het kantoor van de strenge religieuze militie Asaab Ahl Al Haq bevond. Bovendien legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de vrouwen waarmee hij een seksuele relatie zou hebben gehad. Zo verklaart hij eerst dat de laatste vrouw waarmee hij een seksuele relatie had R. N. heette en hij met haar gedurende een korte tijd een relatie had (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 6). Vervolgens verklaart verzoeker echter dat de laatste vrouw waarmee hij een seksuele relatie had een zekere K. was (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 28). Verzoeker verklaart overigens dat de milities hem een keer uit zijn winkel zagen wandelen met een vrouw (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 28), hoewel hij eerder verklaarde nooit betrapt te zijn geweest (stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 27). De Raad stelt vast dat dit de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over en vrees voor deze milities verder bevestigt.

2.4. Gelet op bovenstaande vaststellingen slaagt verzoeker er niet in zijn losbandige levensstijl in Irak en bijgevolg de problemen die hij ten gevolge hiervan zou ondervonden hebben of kunnen ondervinden, aannemelijk te maken.

2.5. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De Raad wijst er verder op dat de schending van artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552).

In de mate verzoeker zich voor zijn vraag tot subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient te worden opgemerkt dat uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, na grondige analyse van de beschikbare informatie aanwezig in het administratief dossier (Subject Related Briefing, Irak, De actuele veiligheidssituatie in Centraal Irak-Bagdad van 5 januari 2012) is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad, waar verzoeker van afkomstig is, actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Verzoeker beperkt zich louter tot algemene beweringen omtrent de veiligheidssituatie in Irak, doch onderneemt geen enkele poging om te verduidelijken welke gegevens uit de informatie van de commissaris-generaal hij *in concreto* foutief acht, noch weerlegt hij de objectieve en zeer gedetailleerde informatie die specifiek gericht is op Centraal-Irak en Bagdad aanwezig in het administratief dossier. Het door verzoeker geciteerde rapport van Amnesty International van 2011 omtrent de algemene veiligheidssituatie in Irak is evenmin bij machte om de specifieke informatie inzake Bagdad van 5 januari 2012 te ontcrachten.

2.6. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

2.7. Waar verzoeker in fine vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF